

ej, og hver gang vi påpegede, at det her handlede om dansk indflydelse på den europæiske politik, fik vi at vide af SF, at det handlede overhovedet ikke om, at Danmark på nogen måde blev ringere stillet. Det handlede ikke på nogen måde om, at Danmark fik mindre indflydelse på den europæiske politik.

Når vi påpegede, at Danmark ville blive et B-medlem, så fik vi også at vide, at det var fuldstændig absurd, og at det var det rene volapyk. Men efter at have lyttet til SF, må jeg konstatere, at nu er det tilsyneladende gået op for hr. Holger K. Nielsen, at det her handler om, at Danmark rent faktisk mister indflydelse på den europæiske udvikling, at Danmark mister indflydelse på de beslutninger, der skal træffes i Europa.

Og så forstår jeg ikke helt, når hr. Holger K. Nielsen holder fast ved, at vi skal have et fleksibelt Europa, og vi skal kunne sige ja til et forstærket samarbejde, hvordan den fleksibilitet så hænger sammen, når hr. Holger K. Nielsen samtidig siger, at vi bliver nødt til at blokere for, at f.eks. eurogruppen får øget kompetence.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har ikke sagt, at vi skal blokere for, at eurogruppen skal have mere kompetence. Jeg har sagt, at eurogruppen skal beskæftige sig med de ting, som er koblet snævert til euroen. Det kan vi ikke blokere for. Det ligger i øvrigt også i Edinburghafgørelsen, at det kan vi ikke.

Men jeg har også sagt, at når vi taler om fleksibilitet, skal det ske efter nogle fastlagte retningslinjer; der skal være regler for det. Og det ligger i vores helt, helt klare interesse, at når det drejer sig om miljø, så skal det også foregå i fora, hvor vi er med. Det er da indlysende nok.

Det, der skal foregå i Euro-12, i eurogruppen, skal udelukkende dreje sig om emner, der snævert er knyttet til det, og det er selvfølgelig i vores interesse at have en meget indsnævrende fortolkning af det. Det er indlysende nok. Og så synes jeg altså, at vi skal se fremad. Det er jo indlysende nok, at sådan må det være.

Derfor fatter jeg ikke helt, hvad det er, fru Ulla Tørnæs vil med det indlæg her. Jeg har ikke sagt, at det bare er volapyk, det med at vi bliver B-medlem. Jeg har sagt, at vi bliver B-medlem omkring ØMU'en; det er da klart nok, sådan er det jo. Men det betyder da ikke, at vi skal lægge os fladt ned, at vi mister indflydelse generelt.

Jeg har jo netop skitseret i et forslag til vedtagelse, at vi skal satse på at få indflydelse på en række af de områder, hvor vi finder det vigtigt, og at det her ikke skal betyde, at vi lægger os fladt ned på maven og bare jamrer, som regeringen har gjort det siden 1993.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Så vil jeg gerne vende tilbage til noget af det, som hr. Holger K. Nielsen sagde tidligere.

Hr. Holger K. Nielsen har selv flere gange fremhævet miljøområdet som et område, hvor man kunne have fleksibilitet, og der påpegede hr. Holger K. Nielsen, at det er vigtigt, at vi har nogle minimumstandarder, for at andre så kan gå videre.

Jeg vil gerne bede hr. Holger K. Nielsen forklare mig: Hvad er det, der i dag forhindrer andre lande i at gå videre på de områder, hvor vi har minimumstandarder? Bare for at jeg er helt sikker på, at jeg forstår, hvad det er, SF mener, når der tales om fleksibilitet i Europa. Hvor er det, der ligger en hindring i, at man i dag kan gå længere end minimumstandarden, som bliver aftalt?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det, det drejer sig om, er at få nogle regler for, at man på en række forskellige områder – principielt alle områder, men det skal vi have undersøgt nærmere – kan lave såkaldte klubstrategier, hvor man kan gå ind og få EU-ret vedtaget, hvor en række lande inden for EU-kredsen kan lave et samarbejde, få lavet forskellige retsakter, der kan få betydning for hele EU-samarbejdet, men hvor ikke alle lande nødvendigvis er med.

Det er den tanke, vi skal arbejde videre med omkring de ideer, der er kommet fra den tyske regering, ideer, som bliver diskuteret i Nice, som jeg tror skal udstrækkes til flere områder endnu, og som vi er nødt til at tage som udgangspunkt for en fremtidig dansk EU-politik.

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Og så som den sidste af ordførerne i første runde: fru Pernille Blach Hansen.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er meget enig med SF's formand i, at der skal eftertænksomhed og tid til til at tænke en